

ми час, мисълта ми ще бъде за тебе...

/С неочаквано бързо движение тя обвива
ръце около врата му и го целува; после
избягва, за да не види той сълзите й./

8 с ц е н а

Търновград. Царевец. Покоите на Мария.

/Втурва се Белослава./

БЕЛОСЛАВА: Марийо! Ерик Филандър пратил сватове за тебе! Целият
град вече знае! Марийо... Латинска царица! Господи, помилуй!

/Мария полека се изправя, оставя вез-
мото, и някаква мисъл сбърчва челото й./

МАРИЯ: Сега разбирам всичко... Лицемерното му държане на-
последък... Коварството му... Отдалечаването на Радула...

/Тя с излъгана усмивка се изтръгва от устни-
те й./

БЕЛОСЛАВА: Какво ти е, Маро?

МАРИЯ: Нищо... Нищо... Борбата ще бъде тежка и жестока!...
Борил ще бъде непоколебим... Славо, веднага ми намери стратор
Продан! Ще пратя вест по него!

БЕЛОСЛАВА: Преди да науча за латините, той ме посрещна на двора
и ми заръча да ти предам веднага това писмо. Стъвсем се записах...

/Мария грабва свитъка, разкъсва печата./

МАРИЯ: От Иоан-Асен... Най-сетне.

/Тя трескаво чете писмото./

БЕЛОСЛАВА: Е? Какво пише?

МАРИЯ: Той е готов... Чака край границата на Кумания с наем-
ниците си...